

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2019. július 4.*

„Előzetes döntéshozatal – Környezet – Hulladékok – Szállítás – 1013/2006/EK rendelet – A 2. cikk 1. pontja – 2008/98/EK irányelv – A 3. cikk 1. pontja – A »hulladékszállítás« és a »hulladék« fogalma – Eredetileg kiskereskedelmi értékesítésre szánt, a fogyasztók által visszaküldött vagy az eladó árukínálatában feleslegessé vált termékekből álló tétel”

A C-624/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechtshof Den Haag (hágai fellebbviteli bíróság, Hollandia) a Bírósághoz 2017. november 6-án érkezett, 2017. szeptember 22-i határozatával terjesztett elő a

Tronex BV

ellen folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök (előadó), T. von Danwitz és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. december 12-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Tronex BV képviseletében R. G. J. Laan advocaat,
- az Openbaar Ministerie képviseletében W. J. V. Spek és L. Boogert, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviseletében K. Bulterman, A. M. de Ree és C. S. Schillemans, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviseletében G. Hesse, meghatalmazotti minőségben,
- a norvég kormány képviseletében C. Anker és I. Meinich, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében E. Manhaeve, F. Thiran és E. Sanfrutos Cano, meghatalmazotti minőségben

* Az eljárás nyelve: holland.

a főtanácsnok indítványának a 2019. február 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 190., 1. o.) 2. cikke 1. pontjának a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 312., 3. o.) 3. cikke 1. pontjával összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Tronex BV ellen indult büntetőeljárás keretében terjesztették elő, amelyet azzal vádolnak, hogy egy tétel hulladékot szállított Hollandiából Tanzániába a 1013/2006 rendelet rendelkezéseinek megsértésével.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az 1013/2006 rendelet 1. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) E rendelet meghatározza a hulladékszálítással kapcsolatos eljárásokat és ellenőrzési rendszereket, a szállítás kiindulási pontjától, rendeltetési helyétől és útvonalától, a szállított hulladék típusától és a célállomáson a hulladék kezelésének típusától függően.

(2) Ezt a rendeletet az alábbi hulladékszállításokra kell alkalmazni:

[...]

c) a Közösségből harmadik országokba történő kivitel;

[...]”

- 4 E rendelet 2. cikke értelmében:

„E rendelet alkalmazásában:

1. »hulladék«: a [hulladékokról szóló, 2006. április 5-i] 2006/12/EK [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [HL 2006. L 114., 9. o.] 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott hulladék;

[...]

35. »illegális szállítás«: az olyan hulladékszállítás, amelyet úgy bonyolítanak le, hogy:

- a) nem jelentik be azt az e rendeletben előírt módon az összes érintett illetékes hatóságnak;
- b) [...] az e rendeletben előírt módon az érintett illetékes hatóságok engedélye nélkül;

[...]”

- 5 Az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen fogalmaz:
- „Az alábbi hulladékok szállítása az e cím rendelkezéseiben meghatározott előzetes írásos bejelentéshez és engedélyezéshez kötött:
- a) ha ártalmatlanítási művelet elvégzése céljából történik:
- minden hulladék;
- [...]”
- 6 A hulladékokról szóló 2006/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontja határozza meg a „hulladék” fogalmát. A 2008/98 irányelv, 41. cikkének első bekezdése értelmében 2010. december 12-i hatállyal hatályon kívül helyezte a 2006/12 irányelvet, és annak helyébe lépett. A 2008/98 irányelv V. mellékletével összefüggésben értelmezett 41. cikkének értelmében úgy kell tekinteni, hogy a 2006/12 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjára utaló hivatkozásokat úgy kell érteni, hogy azok már a hulladék fogalmának a 2008/98 irányelv 3. cikkének 1. pontjában foglalt meghatározására utalnak.
- 7 A 2008/98 irányelv 3. cikke előírja:
- „Ezen irányelv alkalmazásában:
- 1) »hulladék«: olyan anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles;
- [...]”

A holland jog

- 8 Az 1979. évi június 13-i Wet houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne (Wet Milieubeheer) (a környezetvédelem területének néhány általános kérdésére vonatkozó szabályozásáról szóló törvény [a környezet védelméről szóló törvény]; Stb. 1979., 442. sz.) 10.60. cikkének második bekezdése értelmében tilos az 1013/2006 rendelet 2. cikkének 35. pontja szerinti cselekmények végzése.
- 9 E tilalom megsértése az 1950. június 22-i Wet houdende vaststelling van regelen voor de opsporing, de vervolging en de berechting van economische delicten (a gazdasági bűncselekmények felderítésére, üldözésére és szankcionálására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló törvény; Stb. 1950., 258. sz.) 1a. cikkének 1. pontja értelmében az e törvény 6. cikkének értelmében üldözendő gazdasági bűncselekménynek minősül.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 10 A kérdést előterjesztő bíróság, a Gerechtshof Den Haag (hági fellebbviteli bíróság, Hollandia) a Tronex, egy elektromos maradványáru-nagykereskedő által a rechtbank Rotterdam (rotterdami bíróság, Hollandia) ítéletével szemben benyújtott fellebbezés ügyében jár el. Első fokon a Tronexet feltételes pénzbüntetésre ítélték a hulladéknak az 1013/2006 rendelet megsértésével történő, vitatott szállítása miatt. 2014. február 10-én megállapításra került, hogy e társaságnak szándékában állott, hogy elektromos, illetve elektronikus készülékekből álló tételt (a továbbiakban: vitatott tétel) szállítson egy Tanzániában letelepedett harmadik személy számára. A 2396,01 euróért vásárolt vitatott tétel elektromos vízforralókból, gőzölős vasalókból, ventilátorokból és villanyborotvákából állt. A készülékek

nagy része az eredeti csomagolásban volt, de egyesek nem voltak becsomagolva. Egyrészt a fogyasztók által a termékgarancia alapján visszaszolgáltatott eszközökről, másrészt olyan árukról volt szó, amelyeket például az értékesítők áruválaszték-változtatás miatt már nem értékesítettek. Ezenfelül, néhány eszköz nem működött. A szállítás a 1013/2006 rendeletben előírt bejelentés, illetve engedély nélkül történt.

- 11 A kérdést előterjesztő bíróság előtt az Openbaar Ministerie (ügyész, Hollandia) azt állítja, hogy a vitatott tételt alkotó készülékek már nem voltak alkalmasak arra, hogy azokat a fogyasztók számára szokásosan értékesítsék, ami arra indította a Tronex beszállítóit, hogy „megváljanak” azoktól. Következésképpen a 2008/98 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében vett „hulladékokról” van szó. Az a tény, hogy e készülékeknek még volt maradványértéke, és hogy a Tronex ténylegesen bizonyos összeget fizetett ezekért, e tekintetben nem releváns. Következésképpen a hulladékok, ezen, egy Tanzániában letelepedett harmadik személynek címzett tétele szállítása meg kellett volna, hogy feleljen az 1013/2006 rendeletből eredő követelményeknek.
- 12 A Tronex vitatja a „hulladék” minősítést, amelyet az ügyész kíván tulajdonítani a vitatott tételt alkotó készülékeknek. E társaság beszállítói nem „váltak meg” e készülékektől a 2008/98 irányelv 3. cikke 1. pontjának értelmében véve, hanem azokat mint szabályos árukat eladták neki, amelyek rendelkeznek bizonyos értékkel a piacon.
- 13 E körülmények között a Gerechtshof Den Haag (hágai fellebbviteli bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
 - „1) a) A [2008/98 irányelv] 3. cikke 1. pontjának értelmében a tárgytól megváló birtokosnak kell-e tekinteni az olyan kiskereskedőt, aki valamely fogyasztó által visszaszolgáltatott vagy az áruválasztékában fölöslegessé vált tárgyat a szállítója és közte fennálló megállapodás alapján a szállítónak (tehát az importőrnek, a nagykereskedőnek, a forgalmazónak, a gyártónak, vagy más olyan személynek, akitől az árut beszerezte) visszaszolgáltat?
 - b) Befolyásolja-e a [z első kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy ennek során olyan tárgyról van-e szó, amelynek könnyen megszüntetendő hiányossága vagy hibája van?
 - c) Befolyásolja-e a [z első kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy ennek során olyan tárgyról van-e szó, amelynek olyan mértékű vagy súlyú hiányossága vagy hibája van, hogy a tárgy ezért eredeti rendeltetési céljára már nem alkalmas vagy használható?
 - 2) a) A [2008/98 irányelv] 3. cikkének 1. pontja értelmében a tárgytól megváló birtokosnak kell-e tekinteni az olyan kiskereskedőt vagy szállítót, aki a fogyasztó által visszaszolgáltatott vagy az áruválasztékában feleslegessé vált tárgyat egy (maradványárukkal kereskedő) felvásárlónak értékesíti tovább?
 - b) Befolyásolja-e a [második kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy milyen magas a felvásárló által a kiskereskedőnek vagy szállítónak fizetendő vételár?
 - c) Befolyásolja-e a [második kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy ennek során olyan tárgyról van-e szó, amelynek könnyen megszüntetendő hiányossága vagy hibája van?
 - d) Befolyásolja-e a [második kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy ennek során olyan tárgyról van-e szó, amelynek olyan mértékű vagy súlyú hiányossága vagy hibája van, hogy a tárgy ezért eredeti rendeltetési céljára már nem alkalmas vagy használható?
 - 3) a) A [2008/98 irányelv] 3. cikkének 1. pontja értelmében az árutételtől megváló birtokosnak kell-e tekinteni az olyan felvásárlót, aki kiskereskedőktől vagy szállítóktól felvásárolt, a fogyasztók által visszaszolgáltatott és/vagy feleslegessé vált áruk nagyobb tételét (külföldi) harmadik személynek értékesíti tovább?
 - b) Befolyásolja-e a [harmadik kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy mekkora a harmadik személy által a felvásárlónak fizetendő vételár?

- c) Befolyásolja-e a [harmadik kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy az árutétel néhány olyan árut is tartalmaz, amelyeknek könnyen megszüntetendő hiányosságuk vagy hibájuk van?
- d) Befolyásolja-e a [harmadik kérdés a) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy az árutétel néhány olyan árut is tartalmaz, amelyeknek olyan mértékű vagy súlyú hiányosságuk vagy hibájuk van, hogy az érintett tárgy ezért eredeti rendeltetési céljára már nem alkalmas vagy használható?
- e) Befolyásolja-e a [harmadik kérdés c) pontjában] vagy [a harmadik kérdés d) pontjában] foglalt kérdés megválaszolását, hogy a harmadik személynek továbbértékesített áruk teljes tételének hány százalékát képezik a hibás áruk? Amennyiben igen, hány százaléknál van a küszöbérték?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 14 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együtt vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy egy, az alapügyben szereplőkhöz hasonló, olyan elektromos és elektronikus készülékekből álló tétel valamely harmadik országba történő szállítása, amelyeket eredetileg kiskereskedelemben történő értékesítésre szántak, de amelyeket a fogyasztók visszaküldtek, vagy amelyeket a kereskedő – különböző okokból – visszaküldtek szállítójuknak, az 1013/2006 rendeletnek az e rendelet 2. cikke 1. pontjával és a 2008/98 irányelv 3. cikke 1. pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „hulladékszállításnak” minősül-e.
- 15 A 1013/2006 rendelet 1. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében ezt a rendeletet az Unióból harmadik országokba történő kivitelére kell alkalmazni.
- 16 A hulladék fogalmát illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 2008/98 irányelv 3. cikkének 1. pontja olyan anyagként vagy tárgyként határozza meg a „hulladék” fogalmát, amelytől birtokosa megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles.
- 17 A bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a „hulladék” minősítés mindenekelőtt a birtokos magatartásán és a „megválni” kifejezés jelentésén alapul (2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 18 A „megválni” kifejezést illetően az ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy e kifejezést a 2008/98 irányelv céljának fényében kell értelmezni, amely a (6) preambulumbekkezdése szerint a hulladékkeletkezés és -gazdálkodás emberi egészségre és környezetre gyakorolt negatív hatásainak minimalizálása, valamint EUMSZ 191. cikk (2) bekezdése alapján, amely előírja, hogy az Európai Unió környezetpolitikájának célja a magas szintű védelem, és ez a politika – többek között – az elővigyázatosság és a megelőző cselekvés elvén alapul. Ebből következik, hogy a „megválni” kifejezés, és így a 2008/98 irányelv 3. cikke (1) bekezdése szerinti „hulladék” fogalma nem értelmezhető megszorítóan (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 19 A 2008/98 irányelv rendelkezéseiből kitűnik, hogy a „megválni” kifejezés egyszerre foglalja magában valamely anyagnak vagy tárgynak az ezen irányelv 3. cikke 15. és 19. pontja szerinti ártalmatlanítását és hasznosítását (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 20 Pontosabban, a 2008/98 irányelv szerinti hulladék fennállását egyebekben a körülmények összességére tekintettel kell megvizsgálni, ezen irányelv céljára figyelemmel, és ügyelve arra, hogy ne sérüljön annak hatékony érvényesülése (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 21 Ily módon bizonyos körülmények utalhatnak valamely anyagtól vagy tárgytól való „megválást” jelző cselekedet, szándék vagy kötelezettség meglétére a 2008/98 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 41. pont).
- 22 Különös figyelmet kell szentelni annak a körülménynek, hogy a szóban forgó tárgy vagy anyag használhatatlan vagy azzá vált a birtokosa számára, és ily módon e tárgy vagy anyag tehernek minősül, amelytől az meg kíván válni. Ha ugyanis ez a helyzet, akkor fennáll annak a veszélye, hogy a birtokos a környezet veszélyeztetésére alkalmas módon válik meg a birtokában lévő tárgytól vagy anyagtól, különösen azt elhagyva, lerakva vagy ellenőrizetlenül ártalmatlanítva. Mivel e tárgy vagy ezen anyag a 2008/98 irányelv szerinti „hulladék” fogalma alá tartozik, arra az ezen irányelv rendelkezései vonatkoznak, ami azzal jár, hogy hasznosítása vagy ártalmatlanítása az emberi egészség veszélyeztetése, valamint anélkül kell, hogy történjen, hogy az alkalmazott eljárások vagy módszerek veszélyeztetnék a környezetet (lásd ebben az értelemben 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 E tekintetben valamely tárgy, anyag vagy termék előzetes átalakítási művelet nélküli ismételt felhasználásának valószínűségi foka releváns szempontnak minősül annak értékeléséhez, hogy az a 2008/98 irányelv értelmében vett hulladék-e, vagy sem. Ha az érintett anyag ismételt felhasználásának egyszerű lehetőségén túlmenően a birtokosnak gazdasági előnye származik belőle, az ilyen ismételt felhasználás valószínűsége magas. Ebben az esetben a kérdéses tárgyat, anyagot vagy terméket már nem olyan teherként lehet elemezni, amelytől a birtokosa „megválni” szándékozna, hanem úgy, mint valódi terméket (lásd ebben az értelemben: 2007. december 18-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-263/05, EU:C:2007:808, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 24 Semmiképp nem igazolható a birtokosuk által, bármely hasznosítást szolgáló művelettől függetlenül, előnyös feltételekkel felhasználni vagy kereskedelmi forgalomba bocsátani tervezett áruknak, anyagoknak vagy termékeknek a 2009/98 irányelv annak biztosítására irányuló követelményeinek hatálya alá vonása, hogy a hasznosítási és ártalmatlanítási műveletek az emberi egészség veszélyeztetése, valamint anélkül történjenek, hogy az alkalmazott eljárások vagy módszerek veszélyeztetnék a környezetet. Mindazonáltal a „hulladék” fogalmának széles körű értelmezésére irányuló kötelezettségre figyelemmel ez csak azokra a helyzetekre vonatkozik, amelyekben a kérdéses áru vagy anyag újrahasonosítása nemcsak esetleges, hanem biztos, anélkül hogy azt megelőzően a 2009/98 irányelv II. mellékletében foglalt hulladékhasznosítási eljárások egyikét igénybe kellene venni, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 25 Végső soron a kérdést előterjesztő bíróság feladata – amely kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az előtte folyó eljárás tényeinek értékelésére – annak vizsgálata, hogy a kérdéses tárgy vagy anyag birtokosának ténylegesen szándékában állt-e az attól való „megválás”, az ügy összes körülményének figyelembevételével, biztosítva a 2008/98 irányelv által kitűzött cél tiszteletben tartását. Ezt figyelembe véve, a Bíróságnak meg kell e bíróság számára adnia az előtte folyamatban lévő ügy megoldása szempontjából hasznos útmutatásokat (lásd ebben az értelemben: 2013. október 3-i Brady ítélet, C-113/12, EU:C:2013:627, 47. pont; 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 48. pont).
- 26 A jelen ügyben azt kell megvizsgálni, hogy a szóban forgó tételt alkotó elektromos készülékeket „hulladéknak” kell-e tekinteni azon időpontban, amikor a holland vámhatóságok felfedezték azokat.
- 27 E tekintetben, amennyiben a Tronex olyan készülékeket vásárolt, amelyek már korábban hulladékká váltak, és nem ártalmatlanította vagy hasznosította újra azokat, meg kell állapítani, hogy hulladékszállítást végzett a 1013/2006 rendelet releváns rendelkezéseinek megsértésével.

- 28 Mindazonáltal, a kérdést előterjesztő bíróság által említett azon körülményt illetően, miszerint a vitatott tételt alkotó elektromos készülékek nem voltak alkalmasak arra a használatra, amelyre birtokosaik, nevezetesen ezen, még új állapotban lévő készülékek kiskereskedői, nagykereskedői és importőrei azokat eredetileg szánták, hangsúlyozni kell, hogy ez a körülmény azt jelezheti, hogy a vitatott tétel olyan tehernek minősült, amelytől szállítói megpróbálták „megválni”.
- 29 Azon körülményeket illetően, miszerint az említett készülékeknek volt maradványértékük, és a Tronex ezekért egy bizonyos összeget fizetett, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a „hulladék” fogalma nem értelmezhető úgy, mint amely kizárja a piaci értékkel bíró anyagokat és tárgyakat, amelyek gazdasági újrahasznosítás tárgyát képezhetik (2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 A kérdést előterjesztő bíróság kétségei elsősorban azon körülménnyel kapcsolatosak, miszerint bár e készülékek nagyobb része az eredeti csomagolásában volt, egy részüknek nem volt csomagolása. A vitatott tétel ugyanis egyrészt a fogyasztók által termékgarancia jogcímén visszaküldött elektromos készülékekből, másrészt pedig a kiskereskedő, a nagykereskedő vagy az importőr áruválasztékában például annak módosítása miatt feleslegessé vált termékekből állt. Ezenfelül néhány készülék nem működött.
- 31 E tekintetben abból a pusztán körülményből, hogy az eladó és a vevő az értékesítést egy tétel értékesítésének minősítette, és e tétel olyan készülékeket is tartalmaz, amelyeket hulladéknak kellene minősíteni, nem következik az, hogy az e tételben lévő valamennyi készülék hulladéknak minősül.
- 32 Egyfelől, ami a kiskereskedő, a nagykereskedő vagy az importőr áruválasztékában feleslegessé vált, még eredeti csomagolásukban található árucikkeket illeti, megállapítható, hogy olyan új termékekről van szó, amelyek működőképeseek voltak. Az ilyen elektromos készülékek piaci termékek, amelyek szokásos kereskedelem tárgyát képezhetik, és amelyek főszabály szerint nem jelentenek terhet birtokosuk számára a jelen ítélet 22. pontjában említett ítélkezési gyakorlat értelmében.
- 33 A Bíróság rendelkezésére álló iratok nem tartalmazznak egyetlen olyan adatot sem, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy ezen árucikkek birtokosa meg akart „válni” az említett készülékektől a 2008/98 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében véve. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy semmilyen tényező nem teszi lehetővé, hogy kétségbe lehessen vonni ezen árucikkek megfelelő működőképességét.
- 34 Másfelől, a termékgarancia keretében visszaküldött elektromos készülékeket illetően meg kell állapítani, hogy a visszaküldési ügylet, amelyet egy szerződéses záradék alapján végeznek a vételi ár visszatérítése ellenében, nem tekinthető egyenértékűnek a termék kiselejtezésével. Ha ugyanis a fogyasztó visszaküldi a nem megfelelő terméket azért, hogy az e termék értékesítési szerződéséhez kapcsolódó garancia alapján visszakapja a vételárat, e fogyasztó nem tekinthető úgy, hogy a terméket, amelytől a 2008/98 irányelv 3. cikkének 1. pontja értelmében véve „meg kívánt válni”, valamely ártalmatlanítási vagy hasznosítási műveletnek akarta alávetni. Emellett hozzá kell tenni, hogy az alapügyben szereplő körülményekhez hasonló körülmények között kevésbé áll fenn annak a veszélye, hogy a birtokos a környezetre veszélyes módon válik meg e tételtől (lásd ebben az értelemben: 2013. december 12-i Shell Nederland ítélet, C-241/12 és C-242/12, EU:C:2013:821, 46. pont).
- 35 Mindazonáltal az ilyen, a termékgarancia keretében végzett visszaküldési művelet nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy ezen összefüggésben biztos-e az érintett elektromos készülékek újrahasznosítása, amint azt a jelen ítélet 24. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli. Azon kockázat meghatározása érdekében tehát, hogy a birtokos a környezet veszélyeztetésére alkalmas módon válik-e meg a terméktől, azt kell megvizsgálni, hogy a termékgarancia keretében visszaküldött készülékek, amennyiben hibásak, értékesíthetők-e javítás nélkül a célból, hogy azokat eredeti rendeltetésüknek megfelelően használják, és ezen újrahasznosítás biztos-e.

- 36 Ezzel szemben, ha a hibák ilyen készüléket érintő kijavítására van szükség, és így az nem használható eredeti rendeltetésének megfelelően, az terhet jelent birtokosa számára, és így hulladéknak kell minősíteni, mivel nem áll fenn annak bizonyossága, hogy a birtokos valóban elvégzi a javítást. Amint azt az Európai Bizottság is kiemelte írásbeli észrevételeiben, az azon ténnyel kapcsolatos kétségek fennállása, hogy egy terméket el lehet-e adni a célból, hogy azt eredeti rendeltetésének megfelelően használják, meghatározó e termék „hulladéknak” történő minősítése szempontjából.
- 37 Ily módon az ahhoz szükséges javítás költsége, hogy a készülék újból eredeti rendeltetésének megfelelően legyen használható, nem lényeges, mivel egyfelől azon körülmény alapján, hogy e készülék nem működik, terhet jelent birtokosa számára, másfelől pedig, amint az az előző pontból is kitűnik, az e rendeltetésnek megfelelő jövőbeni használata bizonytalan.
- 38 Következésképpen meg kell állapítani, hogy egy olyan jellegű hiba, amely a szóban forgó terméket eredeti rendeltetéséhez viszonyítva használhatatlanná teszi, azt bizonyítja, hogy e termék újrahaznosítása nem biztos.
- 39 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az a mód, ahogyan a birtokos kezel egy hibát vagy hiányosságot, utalhat arra, hogy megválnak, megválni szándékozik vagy megválni köteles az érintett terméktől. Ennek megfelelően, ha anélkül adja el vagy ruházza át e terméket valamely harmadik személyre, hogy előzőleg meggyőződött volna működőképességéről, úgy kell tekinteni, hogy az említett termék olyan terhet jelent a birtokos számára, amelytől megválnak, így e terméket a 2008/98 irányelv értelmében vett „hulladéknak” kell minősíteni.
- 40 Annak meghatározása érdekében, hogy a hibásan működő készülékek nem minősülnek hulladéknak, a szóban forgó készülékek birtokosának kell tehát bizonyítania, hogy azok újrahaznosítása nem csupán esetleges, hanem biztos, és meg kell győződnie arról, hogy elvégezték az e tekintetben szükséges előzetes ellenőrzéseket, illetve javításokat.
- 41 Egyébiránt az alapügyben szereplőhöz hasonló készülékeket egy harmadik személyre átruházni szándékozó birtokos feladata, hogy ügyeljen arra, hogy e készülékek működőképes állapotát megfelelő csomagolás segítségével megőrizze a szállítással kapcsolatos károkkal szemben. Ilyen csomagolás hiányában úgy kell tekinteni, hogy mivel a birtokos elfogadja annak kockázatát, hogy e készülékek megsérülnek a szállítás során, meg szándékozik válni azoktól.
- 42 Amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 42. pontjában, az ellenőrzés és – esetlegesen – a javítás, valamint a csomagolás kötelezettsége a 2008/98 irányelv célkitűzésével arányos célkitűzésnek minősül.
- 43 A fenti megfontolásokra figyelemmel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy egy, az alapügyben szereplőkhöz hasonló, olyan elektromos és elektronikus készülékekből álló tétel valamely harmadik országba történő szállítása, amelyeket eredetileg kiskereskedelemben történő értékesítésre szántak, de amelyeket a fogyasztók visszaküldtek, vagy amelyeket a kereskedők – különböző okokból – visszaküldtek szállítójuknak, az 1013/2006 rendeletnek az e rendelet 2. cikke 1. pontjával és a 2008/98 irányelv 3. cikke 1. pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikke (1) bekezdése értelmében vett „hulladékszállításnak” minősül, amennyiben e tétel olyan készülékeket tartalmaz, amelyek megfelelő működését előzőleg nem ellenőrizték, vagy amelyeket nem védenek megfelelően a szállítással kapcsolatos károkkal szemben. Ezzel szemben az eladó áru kínálatában feleslegessé vált ilyen termékek, amelyek eredeti, bontatlan csomagolásukban vannak, további támpontok nélkül nem tekinthetők hulladéknak.

A költségekről

- 44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Egy, az alapügyben szereplőkhöz hasonló, olyan elektromos és elektronikus készülékekből álló tétel valamely harmadik országba történő szállítása, amelyeket eredetileg kiskereskedelemben történő értékesítésre szántak, de amelyeket a fogyasztók visszaküldtek, vagy amelyeket a kereskedők – különböző okokból – visszaküldtek szállítójuknak, a hulladékszállításról szóló, 2006. június 14-i 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az e rendelet 2. cikke 1. pontjával és a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikke 1. pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikke (1) bekezdése értelmében vett „hulladékszállításnak” minősül, amennyiben e tétel olyan készülékeket tartalmaz, amelyek megfelelő működését előzőleg nem ellenőrizték, vagy amelyeket nem védenek megfelelően a szállítással kapcsolatos károkkal szemben. Ezzel szemben az eladó árukínálatában feleslegessé vált ilyen termékek, amelyek eredeti, bontatlan csomagolásukban vannak, további támpontok nélkül nem tekinthetők hulladéknak.

Aláírások